

O inducere în eroare și urmările ei: tacticile diavolului

«Și locuitorii din Gabaon, când au auzit ce făcuse Iosua Ierihonului și cetății Ai, au lucrat cu vicleșug și au pornit la drum cu hrană ca pentru o călătorie. Au luat niște saci vechi pe măgarii lor și niște burdufuri vechi pentru vin, rupte și cârpite, iar în picioare purtau sandale vechi și cârpite și niște haine vechi pe ei; iar toată pâinea pe care o aveau pentru hrană era uscată și fărâmițată. S-au dus la Iosua, în tabără la Ghilgal, și i-au zis, lui și bărbaților din Israel: „Noi venim dintr-o țară depărtată; acum deci faceți alianță cu noi.”» (Iosua 9,3-6)

Introducere

Armata izraeliană sub conducerea lui Iosua a făcut o greșeală îngrozitoare și în felul acesta a fost înșelată de dușman. Israel a fost luat prin surprindere de o unitate mică de delegați ai cetății Gabaon și constrâns să încheie o convenție de pace cu ei. Să încheie o convenție de pace cu un popor din Canaan era exact contrariul a ceea ce Dumnezeu ceruse de la poporul Său (Deuteronom 7,2). Faptul că acești izraeliți încercați în luptă și mult mai puternici au fost înșelați de o putere cu mult mai mică, și faptul că această greșeală nu trebuia să aibă loc, nu erau aspectele cele mai rele ale acestei tragedii. Deoarece izraeliții au căzut pradă unui vicleșug așa de simplu, ei erau responsabili de siguranța gabaoniților pentru restul zilelor lor.

De ce a lăsat Dumnezeu să fie scrisă în Sfânta Scriptură această relatare despre înșelarea lui Israel? Din simplul motiv, că este o relatare despre istoria militară a lui Israel? Nu, nicidecum din cauza aceasta, căci în Romani 15,4 citim: «Și toate câte au fost scrise mai înainte au fost scrise pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care le dau Scripturile, să avem nădejde.» Care este deci însemnătatea acestei relatări despre înșelătoria gabaoniților pentru viața noastră actuală de creștini?

Tactica lui satan – inducerea în eroare

Tacticile înșelătoare ale gabaoniților ilustrează unele din tacticile pe care le folosesc puterile satanice împotriva noastră. Toată strategia vrăjmașă în cucerirea Canaanului este un tablou al strategiei pe care satan o aplică împotriva creștinilor. De aceea cartea Iosua este un manual pentru tactica de luptă spirituală! Cucerirea Canaanului de către Israel este pentru noi un tablou al „luării spirituale în posesiune” al locurilor cerești (Efeseni 1,3). Așa cum Israel trebuia să cucerească Canaanul și să pună stăpânire pe el, tot așa creștinul astăzi trebuie să câștige țara binecuvântării spirituale și lupta spirituală.

Țara bună a Canaanului a fost dată lui Israel. Lor le-a fost garantat, că ei se vor putea bucura de toată binecuvântarea materială și vor câștiga toate războaiele cu dușmanii – numai dacă vor asculta de Domnul din toată inima.

«Numai întărește-te și fii foarte curajos, ca să iei seama să faci potrivit întregii Legi pe care Moise, slujitorul Meu, ți-a poruncit-o; să nu te depărtezi de la ea nici la dreapta nici la stânga, ca să prosperi oriunde vei merge. Cartea aceasta a Legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, ca să poți face potrivit cu tot ce este scris în ea; căci atunci vei face să-ți reușească toate căile și atunci vei prospera.» (Iosua 1,7-8)

Și astăzi le este fĂgăduit credincioșilor succes. Dacă urmăm pe Domnul din toată inima, ne vom bucura de toate binecuvântările spirituale, pe care ni le oferă cerul. Aceasta nu înseamnă „Health-and-Wealth” – sau evanghelia „bunĂstării și sĂnĂtĂții”, ci este ceva mult mai valoros. S-ar putea ca Dumnezeu sĂ copleșească pe unii creștini cu succes și binecuvĂntare materialĂ, pe alții îi binecuvĂntează cu sĂnĂtate solidĂ, dar aceste binecuvĂntĂri nu ne sunt astĂzi garantate așA cum erau atunci garantate izraeliților în timpul legĂmĂntului mozaic. Noi suntem recunoscĂtori pentru toate binecuvĂntĂrile materiale, și lĂudĂm pe Dumnezeu, dacĂ nu trebuie sĂ îndurĂm suferințe trupești. ÎnșĂ noi nu trebuie sĂ avem parte de lucruri ca fiind parte componentĂ a mĂntuirii noastre sau ca rĂspuns al lui Dumnezeu la dĂruirea vieții noastre. Oricum ar fi: nouĂ ne sunt fĂgăduite binecuvĂntĂri spirituale și victorii spirituale și noi le putem aștepta pe acestea, dacĂ Îl urmăm pe Domnul cu credincioșie.

În opoziție cu profeții „evangheliei succesului” (sau în engleză: evanghelia „Health-and-Wealth”), cea mai mare binecuvĂntare, pe care noi o putem aștepta fiind de partea aceasta a cerului, este una spiritualĂ. Ea constĂ în aceea, cĂ noi ne putem bucura de toate biruințele spirituale și de toate binecuvĂntĂrile spirituale – și anume indiferent de cĂți bani avem pe cont la bancĂ și indiferent de starea sĂnĂtĂții (binecuvĂntarea spiritualĂ: Efeseni 1,2-14; armura noastrĂ pentru biruință: Efeseni 6,10-19).

Satan face tot ce poate, ca sĂ ne reținĂ sĂ nu ne putem bucura de binecuvĂntarea noastrĂ spiritualĂ, și tot așA încearcĂ sĂ ne facĂ sĂ suferim înfrĂngeri spirituale. Una din tacticile lui cele mai importante este inducerea în eroare. Efeseni 6,11 ne spune sĂ îmbrĂcĂm toatĂ armătura lui Dumnezeu, ca sĂ putem sta împotriva atacurilor diavolului. 2 Corinteni 2,11 ne îndeamnĂ sĂ trĂim cu evlavie, ca sĂ nu lĂsĂm pe satan sĂ aibĂ cĂștig de la noi, deoarece noi îi cunoaștem gĂndurile, planurile. 2 Corinteni 11,14 ne informează cĂ satan se prezintĂ cu înfĂțișare de luminĂ, ca înger de luminĂ. Ce mod viclean de a înșela! Cine presupune, cĂ înapoia a ceva bun, aparent gata sĂ ajute, se ascunde diavolul! Satan nu este o creaturĂ cu pielea roșie, cu coarne și cu o furcĂ în mĂnĂ, care menține arzĂnd focul în iad. AceastĂ imaginație nu vine din Biblie. Imaginația, cĂ satan aratĂ astfel, vine direct de la diavolul însuși – aceasta este una din manevrele lui de inducere în eroare. În realitate Dumnezeu are autoritatea asupra iadului, și nu satan. Scriptura ne învațĂ cĂ iadul este pregĂtit de Dumnezeu pentru satan și îngerii lui cĂzuți (Matei 25,41). Oricum ar fi, pĂnĂ la judecata de apoi diavolul dĂ tĂrcoale ca un leu care rĂcnește cĂutĂnd pe cine poate sĂ înghitĂ (1 Petru 5,8). El nu este o figurĂ comicĂ sau ceva de care se poate rĂde. SĂ nu ne înșelĂm cu privire la intențiile lui. El are în vedere sĂ caute pe credincioșii care nu sunt atenți. Manevrele lui de inducere în eroare au scopul de a ne birui și înfrĂnge.

AdevĂrul despre diavol și intențiile lui de inducere în eroare este prezentat excelent în aceastĂ istorisire. Aceasta a fost cu adevĂrat iscusințĂ din partea gabaoniților! Într-un fel oarecare gabaoniții au aflat cĂ Dumnezeul lui Israel a permis poporului SĂu, sĂ încheie înțelegeri de pace cu popoarele din afara Canaanului, dar nu cu canaanii din țarĂ. Dumnezeu nu era împotriva pĂcii sau a înțelegerilor de pace (Deuteronom 20,10), dar El nu voia ca poporul SĂu sĂ fie infectat de idolatria oribilĂ și imoralitatea canaaniiților. Israel trebuia sĂ curețe țara de toate acestea și sĂ nu facĂ nici o înțelegere sincretistĂ (amestec de doctrine filozofice și religii diferite și contradictorii, reunite în mod forțat – ignorĂndu-se deosebirile dintre ele: n.t.) cu pĂgĂnii și prin aceasta sĂ excludĂ de la început orice eventuale rĂzvrĂtiri ale dușmanului.

Nu știm de unde gabaoniții au știut cuvintele exacte ale lui Dumnezeu, dar însemnătatea acestora ne este clară. Satan cunoaște Cuvântul lui Dumnezeu foarte bine; manevrele lui de inducere în eroare se pot baza totdeauna pe Cuvântul lui Dumnezeu. Putem presupune fără să greșim, că satan răstălmăcește Cuvântul lui Dumnezeu în așa fel, că din acesta rezultă justificarea și chiar confirmarea materialismului zilelor noastre, a divorțului, a rasismului, homosexualității, avortului, eutanasiei și a tot felul de alte păcate – păcate, care privesc în lumina Bibliei rămân totdeauna păcate. Indiferent cu câtă iscusință aceste lucruri se împachetează cu un Cuvânt al lui Dumnezeu și indiferent câți „creștini” vor după aceea să vândă un astfel de pachet, noi putem fi siguri, că satan stă înapoia tuturor acestora, înapoia acestei folosiri total răstălmăcite și amăgitoare a Scripturii. (Efeseni 5,5-6: «Căci știți bine că nici un desfrânat, nici un necurat, nici un lacom de avere, care este un închinător la idoli, n-are parte de moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu. Nimeni să nu vă înșele cu cuvinte deșarte, căci din cauza acestor lucruri mânia lui Dumnezeu vine peste fiii neascultării.») Să ne amintim, că satan, când a încercat să înșele pe Fiul Omului, s-a folosit foarte rafinat de Scriptură.

Felul inducerii în eroare

Să observăm câte au întreprins gabaoniții ca să pară că spun adevărul. Încălțăminte și hainele uzate, burdufurile vechi pentru vin, rupte și cârpite, și pâinea uscată și fărămițată ar fi convins pe cei mai mulți dintre noi, că gabaoniții spun adevărul și că ei vin cu adevărat de departe. Faptul că aparent ei nu ar fi știut nimic despre biruințele lui Israel asupra Ierihonului și Ai, a consolidat suplimentar minciuna lor. Gabaoniții păreau să știe ceva numai despre ieșirea din Egipt și despre bătălia grea transiordanică cu amoriții (Deuteronom 3,1-11). Toate națiunile din jur trebuie să fi știut despre aceste bătălii istorice. Dar deoarece gabaoniții aparent nu știau nimic despre bătăliile asupra Ierihonului și Ai trebuia să întărească pe conducătorii oștirilor izraeliene în credința că această delegație de mincinoși – noi știm aceasta acum – spunea adevărul, atunci când au spus că vin de departe ca să ceară o înțelegere de pace. Ei nu și-au dat osteneala să verifice adevărul și ei nici nu au întrebat pe Domnul, Comandantul lor suprem (Iosua 9,14). „Nici o problemă”, s-au gândit ei, „cum să nu fie adevărat, dacă arată așa de real?”

Drumul cel mai bun pentru creștin, ca să se apere de manevrele de inducere în eroare, este să cunoască foarte bine Biblia. Cu cât cunoaștem mai bine Biblia (în detaliu și în context), cu atât suntem mai bine înarmați împotriva atacurilor lui satan. Dacă ne rugăm pentru putere de discernământ, atunci Duhul Sfânt poate folosi cunoștințele noastre din Sfânta Scriptură ca să le aplicăm la situația concretă. De aceea este așa de necesar să ne ocupăm zilnic cu Sfânta Scriptură. Diavolul poate face interesantă oferta sa de delicatețe veritabilă înșelătoare, ca ea să apară inofensivă și chiar atrăgătoare. Să luăm numai actuala mișcare referitoare la semne și minuni. La prima vedere totul pare foarte bun și biblic. Comunitățile se măresc și mulțimea este „umplută de duh”. Ne-am preocupat însă noi mai îndeaproape cu această mișcare? Suntem noi siguri, că nu există nici o legătură reală cu dușmanul? Dacă ne vom preocupa mai îndeaproape cu ea, vom constata foarte repede că unele lucruri nu sunt în ordine. Trebuie să fim atenți, căci știm, că diavolul se prezintă ca „înger al luminii” și Scriptura ne face cunoscut, că el nu se teme să se folosească de semne și minuni pentru manevrele lui de inducere în eroare. Este desigur foarte important, ca noi să nu împingem pe Dumnezeu într-un

sertar – este posibil ca noi să tăgăduim, că Dumnezeu face minuni. Trebuie însă să ne fie clar, ce este de la Dumnezeu și ce este imitație venită de la diavolul. Trebuie să fim atenți, să nu ne urcăm prea repede într-un tren care duce cine știe unde și să sfârșim în chip nebiblic. Aparența exterioară poate astăzi să înșele tot așa de bine ca și atunci, în timpul lui Iosua.

Să trăiești cu consecințele eșecului

Poporul a trebuit să trăiască cu consecințele păcatului lor. Ei au fost obligați să respecte înțelegerea făcută cu gabaoniții. Ei au făcut înaintea Domnului o înțelegere cu gabaoniții și trebuiau acum s-o respecte (Iosua 9,18-19). Cât de importantă a fost pentru Dumnezeu această înțelegere, s-a arătat la mulți ani după aceea în rezultatul care l-a avut omorârea unor gabaoniți de către împăratul Saul (2 Samuel 21,1-14). Lecția este clară pentru noi: sunt anumite înțelegeri și acțiuni, pe care noi trebuie să le respectăm, chiar dacă le-am încheiat în mod greșit. Căsnicia este un exemplu în acest sens. Biblia ne explică foarte clar, că credincioșii și necredincioșii nu trebuie să se înjuge la același jug (2 Corinteni 6,14). Dacă facem o alegere greșită și ne căsătorim cu un necredincios, sau cu o necredincioasă, noi nu putem îndrepta situația divorțând. Dacă de exemplu, prin contract ne-am obligat să cumpărăm un lucru, atunci trebuie și să-l plătim, chiar dacă nu mai vrem lucrul acela! Înaintea lui Dumnezeu este tot așa: noi trebuie să mâncăm supa, pe care singuri ne-am fiert-o – chiar dacă uneori pot trece mulți ani, până când farfuria se golește! Deci, atenție: nu semna „înțelegeri de pace” pe care mâine le vei regreta. Din cauza păcălelii prostești în urma șiretlicului gabaoniților, izraeliții au trebuit în cele din urmă să lupte chiar pentru gabaoniți (Iosua 10,6-7), aceasta înseamnă, dacă ne lăsăm înșelați de dușman, se poate ajunge chiar ca noi să trebuiască să luptăm pentru el! Să fi căsătorit cu un necredincios, sau cu o necredincioasă, ar putea eventual să însemne, o viață întregă să poți aduce puțină roadă pentru Hristos, în timp ce noi puteam mult mai bine să fim de folos lucrării lui Hristos, dacă ne-am fi căsătorit cu un credincios, sau cu o credincioasă, și dacă Hristos ar fi fost punctul central al căsniciei noastre. Se pierde multă energie prin faptul că am încheiat legături și acorduri greșite, și ne-am încurcat în probleme și necazuri inutile – financiar, social, etc.

Cu toate acestea este har

Ca întotdeauna, vedem aici și harul lui Dumnezeu la lucru. Așa cum el lucrează spre binecuvântare în ambele părți. Cu toate că Israel trebuie să trăiască pentru totdeauna cu consecințele greșelii lor prostești, Dumnezeu a făcut din aceasta să iese cel mai mare bine spre binecuvântarea lui Israel, pentru ca să ducă la sfârșit tot planul Său pentru Israel. Nu numai că Dumnezeu a iertat pe poporul Său, când Iosua și armata izraeliană au trebuit să apere pe gabaoniți, ci Dumnezeu a stat de partea lor cu una din cele mai mari minuni din Biblie. În Iosua 10,13-14 citim despre aceasta: «Și soarele a rămas liniștit și luna s-a oprit, până ce poporul s-a răzbunat pe vrăjmașii lui. Lucrul acesta nu este scris oare în cartea dreptului? Și soarele s-a oprit în mijlocul cerului și nu s-a grăbit să apună, aproape o zi întregă. Nici n-a mai fost o zi ca aceea, nici înainte, nici după aceea, când Domnul să fi ascultat glasul unui om; căci Domnul lupta pentru Israel.» În continuare citim că gabaoniții au fost întrebuițați la tăiat lemne și la scos apă (Iosua 9,21.23.27), aceasta înseamnă, că făceau slujbe de ajutorare ale leviților în cortul întâlnirii. În felul acesta gabaoniții păgâni puteau urmării direct slujbele

dumnezeiești iudaice și în felul acesta să cunoască pe Dumnezeu adevărat. Aceasta ne arată harul de nedescris al lui Dumnezeu față de gabaoniți: nu numai că au cunoscut harul lui Dumnezeu prin aceea, că ei au rămas în viață când izraeliții au cucerit Canaanul, ci prin slujirea la Templu ei au ajuns în contact direct cu Dumnezeu. Dacă privim istoria lui Dumnezeu cu Israel, cunoaștem mai mult din acțiunea de har a lui Dumnezeu față de gabaoniți. Ișmaia, un viteaz onorat în mod deosebit de David, era un gabaonit (1 Cronici 12,4). Când Israel s-a reîntors din captivitatea babiloniană și zidurile au fost reconstruite sub conducerea lui Neemia, gabaoniții au ajutat cu mare dăruire (Neemia 3).

Și în viața noastră lucrează harul lui Dumnezeu – chiar și atunci când greșim. Dacă permitem ca dușmanul să ne prostească, rezultatele pot fi catastrofale și s-ar putea să aibă și urmări tragice. Dimensiunea tristeții și compasiunii lui Dumnezeu față de noi, când ne comportăm așa de prostește, cu greu ne-o putem imagina, dar chiar și hotărârile noastre proaste, necugetate, le poate folosi Dumnezeu, ca să realizeze planurile Sale spre binele nostru suprem. Scopul lui final cu noi este însă, ca noi să devenim tot mai mult asemănători cu Isus Hristos (Romani 8,29)! Efectele triste, care eventual duc la pedepsirea noastră, desigur nu sunt frumoase, dar noi avem voie să știm că cu toate acestea noi ne aflăm încă în harul lui Dumnezeu. Cel mai bine pentru noi ar fi desigur, dacă de la început rămânem treji și atenți și nu ne lăsăm induși în eroare.